

Velja v Ljubljani:

celo leto . . . K 56—
pol leta . . . 28—
četrt leta . . . 14—
za en mesec . . . 4-70

Velja po pošti:

za celo leto naprej K 60—
za pol leta . . . 30—
za četrt leta . . . 15—
za en mesec . . . 5—

Jugoslavija

Na pismenenaročbe brez pošiljatve denarja se ne moremo ozirati.

Naročniki naj pošljejo naročnine po nakaznici.

Oglaš se računajo po porabljenem prostoru in sicer 1 mm visok ter 63 mm širok prostor za enkrat 25 vin., za večkrat popust.

Uredništvo je na Starem trgu števil. 19.
Upravnništvo je na Marijinem trgu števil. 8. —
Telefon števil. 360.

Izhaja vsak dan zjutraj.
Posamezna številka velja 30 vinarjev.

Vprašanjem glede inseratov i. dr. se naj pri-
loži za odgovor dopisnica ali znamka. — Dopisi
naj se frankirajo. — Rokopisi se ne vračajo.

Čestit Vam Božić, bračo Srbi!

Prvput slavite svoj badnji dan u slobodni i ujedinjeni državi Srba, Hrvata i Slovenaca. Strašne bile su muke, što jih Vi prepatili za slobodu svoju i našu. Napokon ipak ste dočekali dan, kao pobjednici slavite rođendan Spasitelja u svoji povećani i slobodni otačbini.

Bračo Srbi! Vi znate, koliko smo i mi patili pod krutom šakom bezsvestnih i barbarskih ugnjetača, a i mi znamo, da ste Vi patili najviše. A danas, kad je Vaša napačena užja otačbina oslobođena, Vi došli ste ovamo, da pomognete i nama kod izgradjenja i osiguranja naše mlade slobode. Došli

ste ovamo, k nama, da vršite ovdje dužnost, koju bi morali, da vršimo mi sami. No, Vi znate, bračo, da mi sami ne možemo izvršiti težkih zadaća, koje nas čekaju i zato nam dodjeste na pomoć. Za ovu veliku ljubav mi nećemo nikad moći, da Vam se, mila bračo, dovoljno blagodarimo, no, mi Vam svečano obećamo, da Vam ne ćemo nikad zaboraviti, što ste Vi sve učinili za nas i našu slobodu, a obećamo istotako, da ćemo učiniti sve, što je u našoj sili, da se podigne naša ukupna slobodna otačbina u silnu i jaku državu, gdje će živjeti sretan narod u sreći i blagostanju.

U to ime: Pomozi Bog i sreća junacka, a Vam mila bračo:

Čestit Božić!

Regent Aleksander — narodu!

Bratstvo in solidarnost! — Svobodne volitve. Splošna volilna pravica. — Popolna enakost državljanov. — Rešitev agrarnega vprašanja. — Srečno novo leto!

Belgrad, 6. januarja 1919. (J. d. u.)

Regent Aleksander je izdal danes nastopno proklamacijo: Mojemu narodu, Srbom, Hrvatim, in Slovincem! Dočakali smo srečni, davno zaželeni dan našega osvobodjenja in našega svobodnega ujedinjenja v narodno državo, kjer bo mogel živeti naš narod svoje polno življenje in bo mogel brez ovir uživati darove, s katerimi je blaga božja roka tako obilno obdarila našo lepo domovino.

Izpolnjena je zaobljuba, ki so jo skozi veke s svojo krvjo vedno obnavljali in potrjevali vsi naši rodovi.

Po enodušni odločbi našega naroda, izraženi z enodušno izjavo njegovih najboljših zastopnikov, so združeni vsi do sedaj razcepljeni deli naše domovine v enotno kraljestvo, na čigar vlado je po narodni volji poklican kralj vseh Srbov, Hrvatov in Slovincem, moj vzvišeni oče, Nj. Veličanstvo kralj Peter I.

Vrščak kraljevo oblast v njegovem imenu sem sestavil v sporazumu z voditelji in pooblaščenici vseh narodnih strank, srbskih, hrvatskih in slovenskih, našo prvo državno vlado, kot viden znak našega bratstva in naše popolne bratske solidarnosti. V tej vladi sedijo in delajo složne narodni voditelji vseh treh ver, vseh treh imen, vseh strank in vseh pokrajin našega kraljestva.

Odgovornost in dolžnosti nove vlade.

Moja vlada bo delala v popolnem soglasju z narodnim predstavništvom in bo njemu odgovorna. Zato bo njena dolžnost, da čimprej skliče v Belgrad narodno predstavništvo, sestavljeno iz odposlancev srbske skupščine ter Stare Srbije in Macedonije, iz sorazmernega števila članov Narodnega veća ter iz zastopnikov Vojvodine in Črne gore. Narodno predstavništvo bo začasni, vendar pa polnomočni zakonodajni činitelj v našem kraljestvu. Kot kralj

svobodnega in demokratskega naroda se bom vsem strogo držal načela ustavnega, parlamentarnega vladanja, ki bo temeljni kamen naše po prosti volji naroda osnovane države. V tem duhu in po teh načelih bo vladala moja vlada države in reševala vsa vprašanja zunanje in notranje politike.

Volilna svoboda.

Vlada bo predložila narodnemu predstavništvu volilni red, ki bo zagotovil na podlagi splošne volilne pravice svobodne volitve za ustavotvorno skupščino. Ta bo vladi predložila v rešitev načrt demokratske državne ustave v duhu državnega edinstva z obširno upravno avtonomijo in z zaglavljenjem najširših političnih svobod in državljskih pravic.

Svoboda in ravnopravnost veroizpovedanj.

Dolžnost moje vlade bo, da takoj razširi na vse kraljestvo Srbov, Hrvatov in Slovincem vse pravice in svoboščine, ki so jih po ustavi kraljevine Srbije dosedaj uživali srbski državljani. S tem bo priznana in utrjena popolna enakost vseh državljanov kraljestva pred zakonom, odpravljena vsaka predprava stanu ter zaglavljenost svoboda in ravnopravnost veroizpovedanj.

Agrarno vprašanje.

Odprava veleposestev. — Zemlja božja in kmetov.

Moja želja je, da se takoj prične s pravično rešitvijo agrarnega vprašanja, da se odpravijo kmetstva in zemljiška veleposestva. V obeh primerih bo protipravljeni odškodnini dosedanjim lastnikom razdeljena zemlja med siromašne poljedelce. Vsak Srb, Hrvat in Slovenec bodi gospodar na svoji zemlji! V naši

svobodni državi morajo biti in bodo svobodni lastniki zemlje.

Zato sem pozval svojo vlado, naj takoj sestavi komisijo, ki bo pripravila rešitev agrarnega vprašanja. Kmete-tlačane pozivljam, naj v zupanju v kraljevo besedo mirno pričakujejo, da jim vlada zakonitim potom preda zemljo, ki bo za naprej samo božja in njihova, kakor je to že zdavnaj v Srbiji.

Prehrana siromakov. — Preskrba invalidov. — Noben del našega naroda v tujo last.

Štiriletna vojna nam je povzročila neizogibne globoke izgube v vseh ozirih. V svrhu čim hitrejšega in povolnejšega prečiščenja in pa da se povrnejo v naše dežele čimprej normalne razmere, bo posvetila moja vlada svojo glavno skrb narodni prehrani siromašnih ljudskih slojev in pomoči in preskrbi vojnih invalidov, obnovi upostošene in razdejane domovine, kakor tudi obnoviti rednega prometa na kopnem in na morju, kar je prvi predpogoj za pravilni razvoj narodnega življenja. Najnujnejša in najvažnejša naloga moje vlade je sedaj, da doseže prisklepanju svetovnega miru tako določitev naših državnih mej, da se bodo verno krile z etnografskimi mejami celokupnega naroda ter da ne preide noben del naše zemlje v tujo last. V dosegu vspeha je neobhodno potrebno, da zbere in uedini naša mlada država vso svojo moralno in materialno moč.

Neobhodno potrebno je, da postane njeno notranje življenje močno in silno. Zato pozivljam vse dobre državljane in zveste sinove našega kraljestva, da pomagajo moji vladizbesedi, z delom in z vzgledom pri njenem prizadevanju za ohranitev sedanjega miru in reda v domovini. To ni potreba samo za sedanjost, temveč je tudi naloga za bodočnost našega kraljestva. Naši plemeniti zavezniki in ves svet so z utemeljenim občudovanjem in z služnim priznanjem ocenili junaške napore in samozatajevanje moje vojske ter vstrajnost mojega naroda. Potrudimo se, da jim vsem nudimo s tem, da pozabimo svoja medsebojna nasprotstva in opustimo vse naše prepire, zgled treznega in zavednega naroda, vrednega, da živi in da dela v miru z velikimi presvittljenimi narodi, katerim je bil sebi v čast in ponos hraber vojni drug in lojalni zaveznik. Ohrabreni po zgledih vzvišenega rodoljuba in požrtvovalnosti naših vojakov, naših mnčnikov in vseh naših delavcev, ter klanjajoč se grobovom naših junakov, bova jaz in moja vlada neprestano in budno skrbela za rodilne vojakov, ki so ovenčani z večno slavo, padli v krvavi borbi za udejstvitev zgodovinske misli in naloge našega naroda.

Srečno novo leto!

V imenu svojega vzvišenega očeta in v sojem imenu pošiljam kraljevi pozdrav vsemu mojemu narodu, vsem Srbom, Hrvatim in Slovincem.

Bodi nam vsem srečno novo leto, v katerem se bo v imenu božjem razvila in za veke ponosno zaplapolala

naša trobojnica, s slavo odičena, po vsem svetu priznana in spoštovano znamenje našega kraljestva, sijajen dokaz suverenitete naše države; zaplapolala bo po vseh naših deželah, na vseh naših gorah, na vseh naših rekah in otokih do našega sinjega morja.

Napolnimo svoja srca s krepko vero v zdravo, močno in budno življenje našega kraljestva, Bog in duh naših prednikov in naših velikih mrtvecev naj bdita nad nami vsemi, naj nas hrabrita in krepi v vstrajnem, napornem in splošnem delu za blagostanje in srečo mojega naroda.

Dano v našem kraljevem dvorcu v Belgradu, dne 6. prosinca 1919.

Aleksander, s. r.

Predsednik ministrskega sveta:

Stojan Protić, s. r.

podpredsednik min. sveta:

dr. Korošec, s. r.,

in ostalo ministristvo.

Slovenski Korotan pod nemškim jarmom! Nemci pričeli vojno proti Jugoslaviji!

Ljubljana, 6. prosinca. Danes zjutraj se je po bliskovito raznesla vest, da so Nemci zasedli važno operativno točko Podrožčico. Ljudstvo je bilo zelo vznemirjeno, zlasti ko se je čulo, da so Jesenice v nevarnosti.

Uradno poročilo o bojih pri Podrožčici.

Ljubljana, 6. prosinca. Ljub. k. urad poroča 6. prosinca ob pol dvanajstih dopoldne iz uradnega vira: Podklošter so Nemci zavzeli in ga drže. Pri Podrožčici se je danes zjutraj ob osmih začel boj in je trajal do pol desetih. Tedaj je prestal Podrožčica je v naših rokah. Sicer je na Koroški fronti mir.

Boji v Podrožčici.

Ljubljana, 6. prosinca. O dogodkih v Podrožčici smo se informirali na merodajnem mestu ter priobčujemo naslednje:

Pri Podrožčici so se začeli ljuti boji med jugoslovanskimi četami in nemškimi нередnimi tolpmi. Naše čete so hrabro odbile napade z velikimi izgubami za Nemce. Na naši strani je ranjen en častnik in dva moža. — Večerno poročilo se glasi, da boji še trajajo naprej.

Poročila beguncev.

Ljubljana, 6. prosinca. (Izv. por.) Nemške čete so udrle v slovenski del Koroške na več krajih ter so zavzele Podklošter in prodirale proti Ledenicam. — Pri umikanju so naše čete razdrle železniški tir proti Podrožčici. Nemci so tir popravili in prišli z vlakom do Podrožčice, drugi del nemških čet je korakal čez dravski most proti Rožeku čez Skoč dol. Brama je bila nemo-goča, ker narodne straže so bile pre-slabe, vojaštva premalo, ponekod nič. — V teh bojih je bil ubit neki poročnik — učitelj. Nemške čete so vjele

tudi poveljnika slovenskih prostovoljcev, poročnika Primožiča.

Maso nemške prodirajoče vojske tvorijo nedisciplinirane, neredne nemške tolpe, med katerimi se nahajajo tudi — ženske.

Nemška nasilja.

Jesenice, 6. prosinca. Od Ledenic do Bistrice, sploh v celem beljaškem okraju, kruto divjajo nemške tolpe. Zapustiti so morali svoja domovja vsi zavedni slovenski možje, svoja župnišča vsi duhovniki in slovenski učitelji svoje šole. Uroda našega pisatelja, župnika Meška je neznana. Toliko je znano, da od 28. decembra pretečenega leta ni smel več prestopiti svoje župnije v Zili pod osebno varnostjo. — Nemci so zahtevali glavo župnika dr. Cukale, ki je pravočasno pobegnil.

Jesenice, 6. prosinca. Vzrok vsem tem neuspehom na Koroškem je premaloštevilno vojaštvo, ki je bilo doslej odposlano na Koroško mejo.

Gospod major še spiyo.

Št. Jakob v Rožu, 6. januarja. (Izv. por.) Tukajšnji poveljnik, stotnik Martinčič je danes zjutraj telefonično prosil pomoči majorja Lavriča. Prišel je kratek odgovor: „Ni mogoče! Gospod major še spiyo! — Zato je na razpolago 20 prič uglednih koroških veljakov — beguncev.“

Manifestacija za Koroško!

Danes v torek, ob 8. zjutraj je sestanek koroških beguncev v „Unionu“. Od tu odidemo korporativno po Marijinem trgu skozi Wolfovo ulico v deželni dvorec pred „Narodno vladu“ prosit pomoči. Ljubljanci vsi za slovenski Korotan!

Resen opomin — koroškega kmeta Kranjcem.

Št. Jakob v Rožu, 5. prosinca. — Koroški kmet nam piše: Kranjci ste šalobarde. Sokoli, Orli — kokoši. Samo doma se tiščite. Nikdar ne bi bili mislili, da nas boste tako zapustili ob uri sile, nikdar, da nam bodo Srbi bližje, nego Gorenjci, Dolenjci, Hrvati.

Vsi se izgovarjate, da ste trudni od štiriletna vojne, tudi tisti, ki ste znali ostati — nenadomestljivi, doma. Ne očitamo vam tespretnosti napram nemoralni avstro-ogrske vojske, a če pite zdaj doma, Vi in oni, ki ste vajeni vihetitmečinkopitotertpiti, da tolče po rodnihih bratih in sosedih v svoji onemoglosti pobesneli nemški zmaj ter grabi in uničuje sveta naša polja in domove, tega vam ne odpustimo. Nič več Vas ne bomo pozivali, še manj prosili, nasprotno, le ostanite doma: kdor ni za boljše rabo, naj varje dom in babo.

Ali niso bili Čehoslovaki prav tako dolgo pod orožjem kot vi? Njih legijonarji na kritičnejših točkah kot vi? In Srbi tužni, niso li bili v najkrutejši vojni celo dve leti dalj nego vi? Tudi njih zove opustošena domovina, obitelj ter vabi zapeček. Če vam nismo zadosti obrambe vredni koroški trpini, zgodovinska naša polja, zakaj pošiljate gori Srbe? Kje je Vaša morala, Sokoli? Ne veste li, kaj se vam očita? Najbesnejši da so bili nekateri častniki iz Vaših vrst, ki so se bojevali za korist — stare Avstrije... Dolgi nizi odlikovanj nam dajo to skoro verjeti. Kake Vas je našla nova doba?

Pušk in municije je dovolj po skladiščih, a vi na šumnih veselicah! Kje ste junaki s Kongresnega trga, ki ste prisegali na očetnjava ob preporodni slaynosti? Ako je pomanjkanje energije tako gorostasno, potem bratje, je paraliza blizu. Zatrobite k odstopu in ne mučite nas trpinov še nadalje — izražanje golih simpatij in sočutja!

Žrtv zahrbtne nemškega napada.

Braslovče, 5. januarja. Tu je bil slovesen pogreb prve žrtve nem-

škega zavratnega napada na Koroškem. Trgovski akademik, kadetni aspirant Ivan Krefl je padel v bojih v Labodski dolini, zadet od nemškega civilista, ki je nanj neopažen ustrelil razkošnega drevesa. Krogla mu je šla skozi pljuča in je takoj umrl.

Uradno poročilo.

Ljubljana, 5. januarja. Lj. k. u. je izdal ob 6. zvečer naslednje uradno poročilo: Včeraj ob desetih zvečer se je na Koroškem začelo bojevanje v večjem obsegu. Nemci so napadli naše čete nasproti Medborovnici. Nemški napad se je izjalovil. Na pohodu iz Brnice in Čojne proti Podkloštru so Nemci napadli naše čete. Od sedmih zjutraj se vrši borba za Podklošter. Nemci prodirajo tudi proti Podrožici. Boj pa se v tem odseku še ni začel.

Jugoslavija.

Murska Sobota.

Budimpešta, 4. januarja. (Lj. k. u.) Glasom ogrskega kor. urada javlja vojno ministrstvo: Mursko Sobotu smo zopet zasedli.

Srbska narodna skupščina.

Belgrad, 4. januarja. (Lj. k. u.) J. d. u. poroča: Včerajšnja večerna seja narodne skupščine se je pričela ob petih popoldne. Prva točka dnevnega reda je bila volitev parlamentarnega odbora za kontrolo izdatkov finančnega ministrstva. V odbor je bilo izvoljenih šest poslancev. Skupščina je nato razpravljala o vladnem predlogu, ki zahteva 300 milijonov dinarjev vojnega kredita. K besedi se je oglašil finančni minister dr. Momčilo Ninčič. Pojasnil je, zakaj je vlada prvotni kredit, znašajoč 250 milijonov zvišala na 300 milijonov dinarjev. Izdatki so narasli in zato je bilo treba zvišati tudi kreditno zahtevo. V državi je veliko poškodovanih naprav, in bodo potrebne za njih popravo velike vsote. Z popravila železniškega mostu čez Savo bo stala šest milijonov. Minister povdarja, da v sedanjih razmerah ni mogoče misliti na pokritje teh izrednih izdatkov z normalnimi sredstvi, zato je treba poseči po izrednih virih, ako tudi se mora ta potreba iz gospodarskih ozirov obžalovati. Za vladni predlog je glasovalo od 88 poslancev 87. Ko so sprejeli še nekatere manj važne predloge, je bilo zasedanje srbske narodne skupščine zaključeno. To je bilo zadnje zasedanje skupščine kot državnega zastopstva, ker ga nadomesti državno veče SHS. Kakor je začasno določeno, se ima državno veče sestati 1. marca t. l.

Političen pregled.

Sestava nove vlade v Ljubljani. Kakor se čuje so pogajanja nove vlade med strankami radi sestave nove vlade ugodno uspela in se bližajo svojemu koncu. Sestavlja se koalicijska vlada, v kateri se bi število poverjenikov zmanjšalo od števila 13 na sedem Vsaka stranka bi imela po dva poverjenika, S. L. S. razventega predsednika. Za podlago koalicijske vlade sprejmejo stranke poseben statut in program, po katerem bo omogočeno uspešno delovanje nove vlade za skupne narodne cilje, zlasti za obrambo in pridobitev narodnih mej na severu in jugozapadu, kakor tudi za okrepitev in očiščenje našega naroda na znotraj. Predsednik nove vlade bi utegnil postati prelat Kalan, podpredsednik pa dr. Gregor Žerjav.

Dnevne vesti.

Novi gospodje — stari sistem. Pred nekaj dnevi smo izjavili, da nam je v veliko zadoščenje, da se je po nerazumljivo dolgem obotavljanju končno vendar odločila narodna vlada, da je odpovedala službo nekaterim nemškim in nemčurkim uradnikom, ki so se po prevratu vsled skrajno neumestne in večinoma zgolj osebne obzirnosti predstojnikov držali krčevito svojih službenih mest. Toda prepričali smo se

zdaj, da je treba kritiku navidezno dobrih in na prvi pogled tudi dovolj energičnih naredb vedno imeti v mislih izrek: »Ne hvali dneva pred večerom«. Namerava se namreč, kakor je posneti iz verodostojnih od najrazličnejših strani na naše tanko uho prihajajočih in neprenehoma se ponavljajočih vesti, vpriporiti predpustno burko najslabše vrste s tem, da hočejo na odločujočem mestu deloma vsled prevelike mehkosti in nedopustne kratkovidnosti, deloma pa vsled kvarnega upliva visoko stoječih, a vendar še slepih protektorjev zopet nazaj v službo sprejeti z malimi izjemami skoro vse v pomirjenju javnosti, sicer pa težkim srcem odpuščene uradnike, češ da so, kakor se je svoj čas stavilo za pogoj »domačini« in da so prosili vnovič za sprejem in da je njim nasproti na mestu najdalekosejša prizanesljivost. Pri tem pa se povdarja glede večine teh domačinov oziroma se jim šteje celo v posebno zaslugo, da niso bili na zunaj nikdar tako zagrizeni kakor njihovi kolegi »domačini« oziroma Nemci in da so se sem in tja tudi radi posluževali slovenščine. Hkrati pa se pozablja, hote ali nehote, da ti »mirni«, če tudi strupeni naši nasprotniki zato niso šli med tuleče dervise, ker so imeli v službenem ali privatnem oziru toliko masla na glavi, da so se bali eksponirati se, ter so tem strastneje ruvali in delovali na tihem. Te vrstice smo napisali v svari merodajnim faktorjem najbolj vsled tega, ker nekateri odpuščenci brez ovinkov zatrjujejo, da jim je zopetni sprejem že vnaprej zagotovljen. — Zamočati pa tudine smemo, da se po splošnem javnem mnenju pri zasedanju izpraznjenih mest postopa popolnoma samovoljno in nedosledno, tako da naj navedemo samo en primer, starejši in čez vse delavni ter tudi spretni uradnik vsled drugih očitanih mu slabih lastnosti ni mogel imenovan biti predstojnikom finančnega deželnega ravnateljstva, pač pa brez pomisleka lahko vodjem okrajnega ravnateljstva.

Kako daleč pa še? — Sama gola sramežljivost bi morala prepovedovati našim ljudem rabo avstrijskih naslovov, kljub temu pa strašijo po našem tisku in v ustnem nagovoru še vedno razni »gospodje tajni svetniki«, »dvorni svetniki« in druge relikvije iz dobe habsburških zverin. So tudi ljudje, ki se jim tako toži po starih časih, da hočejo vdomačiti avstrijsko titulacijo celo v naši demokratični Jugoslaviji. Ko se je pripeljal nedavno temu dr. Korošec v Ljubljano, ga je pozdravil neki poverjenik »Narodne vlade« z besedami: »Klanjam se, ekscelencia!« »Ekscelencia« razsaja v naši ljubljanski družbi na sploh; to je nova epidemija, zoper katero treba pravočasno uporabiti vsa razkuževalna sredstva. Ako častimo dr. Korošca, ga ne kot »njegovo ekscelenco«, nego kot namestnika ministrskega predsednika, ne več in ne manj, ter kot enega redkih mož med sedanjimi krmarji Slovenije, ki si jih človek še upa imenovati pred svetom... »Ekscelence« pa v Jugoslaviji ne poznamo; tudi brez tega obilzivanja lahko napravimo Koroško, Primorje in Kras!

Slovensko šolstvo na Koroškem. Narodna vlada SHS v Ljubljani je dodelila v začasno službovanje kot šolske voditelje v Rožeku na Koroškem Vinko Stoparja in v Maloščah Miroslava Klanjščka. Kot začasnega nadučitelja v Podgorja v Rožu je nastavila Josipa Poberaj. Začasni učitelj v Ločah je Francišek Erjavec. Odstavila je Antona Piauniga od vodstva šole v Podgorjah in Janeza Pinterja od vodstva šole v Maloščah. Dalje je odstavila: nadučitelja Antona Tiefenbacherja v Rožeku, šolskega vodjo Avgusta Bürgerja v Ločah, učitelje Rudolfa Schwarza v Podgorjah v Rožu, Johanna Albrehta v Ločah in Franca Bärenthalerja v Št. Lenartu pri Sedmih studencih. Odstavljene so bile tudi učiteljice Frida Farkas v Rožeku, Berta Maichen pri Mariji na Zilji, Josefina Ross v Maloščah in Ana Kainbacher na Brnci.

Nemške ljudske in meščanske šole v Ljubljani. Prva mestna nemška in mestna dekliška ljudska šola sta se spreminili v dva čisto slovenska

zavoda. Dekliška šola ima osem prvotnih slovenskih razredov in osem slovenskih vsposrednic ter se odslej imenuje III. mestna dekliška ljudska šola.

Za povzdigo valute menda, še vedno služi nebroj rezervnih častnikov, katerim ne gre za delo, temuč le za mastne plače in pa da zamorejo dvoriti v lepih srbskih uniformah damam. Ti gospodiči so cel dan na cesti ali pa v kavarnah, služba jim je deveta briga, le tu in tam še za zabavo mučijo kakega vojaškega konja z jahanjem ali pa pomagajo uničevati po ljubljanskih cestah še teh par avtomobilov, kar jih ima Narodna vlada. Upamo, da vlada temu takoj napravi konec in če ne bo pomagalo, pridemo s polnimi imeni prizadetih gosp. Fi., Tav., Her... itd. na dan, da bo narod vedel, kdo krade narodno premoženje. Sploh bi bilo na mestu da se samo tisti še obdrže v službi, ki se mislijo aktivirati, ker mora vsak lajik priti do zaključka, da bi jih bilo, če se prišteje še aktivne, za ljubljansko garnizijo tako že več ko preveč.

Shodi. V nedeljo so se vršili shodi za Koroško. V Kranju in Trzinu je govoril dr. Müller, v Škofji loki pa urednik »Mira« in komisar za Koroško, Smodej. Gorenjsko ljudstvo je uvidelo, da se je noče izrabljati za kako dolgo vojsko, ampak da je potrebna hitra pomoč na Koroškem. Priglasilo se je že veliko prostovoljcev za koroško legijo.

Poziv! Dijaki, ki ste izvežbani v orožju in najmanj 18 let stari, prijaviti se k koroški vojaški legiji. Prijave se sprejema vsak dan v belgijski vojašnici, objekt II, prvo nadstropje.

Invalidi v obrtni šoli potrebujejo tudi pomoči, a vlada se nič ne zmeni zanje. Sicer jim na Narodni vladi obljubujejo vse mogoče, a stori se ničesar ne. Skrajni čas bi bil, da se tudi za te siromake kaj ukrene.

Vzdrževalnica se družinam v poklicanih, ujetih in invalidov v radovljiskem okraju ni še izplačala za mesec december in deloma tudi ne za november. Kje tiči vzrok?

Dijaštvo brez razlike strank je imelo včeraj v prostorih Glasbene Matice sestanek, kjer so sklenili, da se naj pozove mladina v boj za slovenski Korotan, naj se dijakom šolski čas primerno račun. Vojne operacije na Koroškem naj se poverijo odločnemu generalu Maistru.

Ing. Chmelač — aretiran v Postojni. Italijani so aretirali v Postojni ritmojstra, ing. Chmelač-a, baje zaradi jugoslovanske propagande. — Inženir je državljani čehoslovaške republike. Italijani ravnaajo z njim skrajno surovo. Spati mora med priprostim vojaki v umazanih zaporih.

Mornarje in moštvo, oproščene vojaške službe, pozivljamo, da čimprej odlože vojaško obleko oziroma jo pustje predelati. Odstraniti je vse znake, našitke, vojaške gumbe in čepice. — Štacijsko poveljstvo v Ljubljani.

Zakaj ni Slovenca zobotehnika v Ljubljani? V Ljubljani imamo pet koncesijskih zobotehnikov in sicer: Peters, pruski Nemec, Kruhme, pruski Nemec, Seydl, rojen Oger, Wheis, moravski Nemec. Pruski Nemec Zins pa sedaj prosi za podeljenje koncesije. Vsi ti nemški gospodje so ostali za časa vojne v Ljubljani in izvrševali svojo obrt. Peters je bil nekaj časa odsoten, da pa ni bil med tem časom na škodi — kaj je storila za njega nemška vlada in bivše štac. poveljstvo? Slovenca, konces. zobotehnika v Šiški, je oprostila vojaščine, pa ne da bi izvrševal obrt v svojem ateleju — zastopati je moral za čas odsotnosti pruskega Nemca Peter-sa. Ali je resnica, kar se vobče govori, da je prejšnja avstr. vlada proti predlogu mestnega magistrata glede lokalne potrebe, konsekvntno odklanjala vse prošnje slovenskih zobotehnikov in to vsled debelega do sedaj še ne povsem pojasnjenega prijateljstva med bivšim obrtnim referentom Kulovitzem pri prejšnji deželni vladi in vladnim klečepalcem in konfidentom O. S. — Ta človek se baje ni sramoval nastopati z najpoddlejšimi sredstvi proti svojim slovenskim kolegom. Kaj se še drugega govori o tem gospodu, o tem

za enkrat molčimo, prišel pa bo čas, ko bomo objavili vsa dejstva ter jih podprli z nepobitimi dokazi. Od naše narodne vlade pa pričakujemo, da brez odloga popravi tozadevno krivico, kakor se je godila slovenskim zobotehnikom in preuredi gorostasne razmere, da se v slovenski metropoli na debelo redé nemški zobotehnik med tem, ko se slovenskim ne da prilike, ustanoviti si na domači zemlji svojo eksistenco. Ali naj gredo naši zobotehnik mar v nemško Avstrijo prosit za podelitev koncesije?

Nemška »šulferajnska« šola v Spodnji Šiški je razpuščena.

Šole nemškega kuratorija. Zasebna nemška deklška osemrazrednica ljubljanskega šolskega kuratorija se je reducirala v štirirazrednico, zasebna nemška deška štirirazrednica nemškega šolskega društva v Ljubljani pa v tri-razrednico in sicer obe toliko časa, dokler ne dokazeta tolikošte števila šoloobiskujočih otrok pristne nemške narodnosti, da bi bili upravičeni do nadaljnjih višjih razredov.

Srbska posadka v Ljubljani je včeraj na svečan način proslavila pravoslavni sveti večer. Častniki garnizije so jahali na okinčanih konjih v slovesnem sprevodu, a za njimi voz z badnjakom.

Begunsko vprašanje. Usoda naših beguncev je žalostna. Cela leta se že potikajo po svetu brez doma in ne vedo, kam bi naslonili svoje trudne glave. Tam doli so imeli vsak svoje dohodke in živeli, kakor so pač mogli najbolje živeti. Vojska z Italijo jih je pognala po svetu. Italijani so se po koncu vojske že skoraj vsi vrnili, od Slovencev le premožnejši posestniki, ostali so pa pri nas še najsiromašnejši od siromašnih. In tem sirotam, ki so raje ostale v begunstvu nego se vrnile pod italijanski jarem, se vsled pomanjkanja zadostnih uradnih izkazov o potrebi splošno odteguje podpora? Nihče se ne ozira na to, kar so izgubili, vsak vprašuje le, če imajo za vsakdanje življenje. Gotovo, drugače sploh ne bi več eksistirali in nadlegovali oblasti! Kaj je danes ena krona? Tudi če jo ima kdo dnevno, ni potreben podpore! Pa so še druge okolnosti med njimi tudi socialno stališče, ki opravičujejo prošnje beguncev. Naša vlada ima popolnoma prav, da štedi z denarjem, nima pa prav, da štedi tam, kjer bi morala pomagati. Če se pomisli, koliko tisočev gre za toliko nepotrebnih častnikov, bi bilo pač socialno pravično, da vrže nekaj stotakov ubogim beguncem, ki gotovo ne prosijo pomoči tjavendan. In še nekaj! Pred časom je pisarna za begunce razglasila, da prejmejo isti te dni potrebno zimsko obleko in sicer proti plačilu. Sedaj pa ni ne pisarne in ne obleke! Poverjenišvo za socialno skrbstvo, ki je ukrenilo že marsikaj dobrega, naj ne prezre opravičene prošnje ubogih beguncev!

Goričani, ki so pristaši Jugoslovanske demokratske stranke, so vabljeni na sestanek v četrtek 9. t. m. ob 8. zvečer v gostilni pri Zlatorogu. Dnevni red: Volitve v pokrajinsko in državno veče. — Dr. Dinko Puc.

Mariborsko bogoslovje, ki ima že skozi več desetletij same slovenske bogoslovce, je ostalo tudi sedaj, ko je zadobil cel južni Štajer tako v uradih kakor v šolah dolgo in težko zaželeno slovensko lice, še vedno črno-žolto, to je gnezdo, kjer se pod pritiskom habsburškega petolizca škofa Napotnika goji nemškutarstvo, ki ni nobenemu bogoslovcu po volji. Polovica predmetov se še vedno predava v nemščini, dasiravno znajo vsi bogoslovni profesorji slovenski. Bogoslovni ravnatelj-kanonik Jančič še vedno ve povedati bogoslovcem, kako dober cesar je bil Franc Jožef I. in obžaluje usodo cesarja Karla. To je že več kot preveč; poverjenišvo za uk in bogočastje naj pouči te gospode, da se nahajajo pod novo vlado, ki je najmanj toliko od boga, kakor je bila stara.

Ljudske šole v marenberškem okraju so še vedno nemške ali nemškutarke, izvzemši Ciril-Methodove na Muti. Kako to? Gospod poverjenik za uk in bogočastje, ki je bil celo dolgo vrsto let poslanec tega okraja je pozabil, da je treba ravno mladino na-

rodno vzgajati in nam radi tega še ni poslal narodnega učiteljstva. Zadošvale bi provizorično tudi ženske učne moči, katerih je dovolj, če ne na južnem Štajerskem, vsaj na Kranjskem. Proč z raznimi Hernavsi in Komposti! Gospodu dr. P. Pestotniku, ki v svoji razpravi: »Naše sedanje naloge II.«, uvideva kot potreba, obregovati se nad vero kot nad bavbavom, ki se ga boje samo otroci, priporočam, da se kot šolnik raje zavzame za obmejno šolstvo, da bo postalo slovensko. Skozi desetletja in še dalje so bili ravno duhovniki, ki so edini ob obmejnih krajih govorili otrokom v šoli slovensko in tudi z odrašenimi občevali slovensko, med tem, ko so vsi drugi inteligentje, če so tudi znali slovensko, klepetali nemško. Koliko koristi priroblemu človeku, da je med vojno zgubil vero, kaže njegova upornost, radi katere ne mara več priznavati nad seboj oblasti. Radi tega upornega duha se ustavljajo premnogi slovenski fantje pozivu, da vstopijo v jugoslovansko vojsko in se ne zmenijo, če se ruši Jugoslavija že v prvih mesecih svojega obstoja. Obmejni Slovenec.

Vrnitev tržaškega pešpolka št. 97. Z ozirom na članek, ki je izšel pod istim naslovom v Slovenscu 28. p. m. sem izvedel od merodajne strani sledeče: V prvi vrsti je bila zasluga g. nadpor. Pluta, da ni zapadel polk anarhiji, ko je izbruhnila vojaška revolta v Ukrajini. To smo čutili vsi, ki smo bili v belih vojašnicah v Tiraspolu. Ko je vrli Jugoslovčan nadp. Matek povedal, da so tuje častnike pri polku odstranili po inicijativi nadp. Pluta, je iz tisoč grl zagrmelo »Živijo Plut!« Skozi Rumunijo ni bilo mogoče potovati. Kakor nam je povedal srbski ataše polkovnik Hašić je bila železnica pokvarjena. Nato je šel nadp. Plut v Odeso in v sporazumu s srbskim konzulom in podpolk. Živkovićem odredil, da je prišel tudi polk tja. Ko se je polk že nekaj časa nahajal v Odesi, je zahteval francoski konzul potom srbskega konzulata, da vojaštvo kot Jugoslovani torej tudi zavezniški entente, opravljajo za nekaj časa službo v Cherzonu in Nikolajevu. Stražiti so bila skladišča, namenjena za zavezniške vojake. Gosp. podpolk. Živković je moštvo to povedal in priporočal, da isto sprejme službo. Nadp. Plut ga je podpiral in povdarjal, da moramo biti ententi hvaležni, ker nas je le ona osvobodila nemškega jarma. Zahtevalo se je od polka, da bi odpravljali službo 7 dni, po tem rekoč bi francoski konzul pripravil ladje za odhod. Srbski konzul je bil pa mnenja, da se ta rok zategne na 3 tedne, ker bi se med tem časom gotovo preskrbelo za transport. Proti tem zahtevam je nastopil poročnik dr. Gosar. Ta je moštvo pravil, da niso več vojaki, ampak civilisti, da so demobilizirani, da so prodani, da naj gredo sedaj v domovino, ne pa da se nadalje bijejo itd. Plut baje je toraj zakrivil izdajstvo po mnenju častnikov in vojakov, ker je kot navdušen Jugoslovčan in srbofil, priporočal, da stopi polk v službo entente (ne pa židov kakor je stalo v Slov. Narodu, ako se ne motim). Nazadnje so »jugoslovanski« častniki nadp. Pluta zaprli, ter ga zastražili, da se ne bi več mešal s Francozi in prodajal polka ententi. Kje pa so tiste obtežilne stvari, kakor pravi pisec v »Slovenscu«, ki so dale povod, da so Pluta odstavili? Mi smo tudi bili v Odesi! Ne pa da se moža po nedolžnem dolži, ki je bil priljubljen pri moštvo, ki ni rabil palice in ki ni pošiljal ljudi na oni svet, kakor so delali nekateri častniki 97. pp. Grebenik.

1000 vagonov repe gnije na Spodnjem Štajerskem. Narodna vlada pa ne dovoljuje izvoza te repe v Nemško Avstrijo proti kompenzaciji v jeklu.

K dopisu »Pismo iz Maribora« smo prejeli sledeče uradno pojasnilo: Očitjanja, naperjena proti službenemu poslovanju gospoda podpolkovnika Zwirna, temeljijo deloma na napačnih, deloma potvorenih informacijah. Podpisano obmejno poveljstvo ni imelo doslej nobene prilike opazovati, da bi bil gospod podpolkovnik Zwirn, ki uživa popolno zaupanje podpisane, v katerem slučaju koli postopal preko ukazov

in povelj, zanj merodajnih. Blagovolite vzeti tudi na znanje, da sem ukazal gospodu podpolkovniku, da se glede očitjanj, ki se tičejo njegovega privatnega življenja, obrne do aprobaijske komisije v Ljubljani, kamor zavračam tudi pisca dotičnega članka s pozivom, da imenuje svoje ime. SHS Vojaško poveljstvo za Sp. Štajer v Mariboru.

Maister, gm.

Slovenski državni jezik se je uvelodel kot obligatni predmet na manjšinskih šolah in sicer v taki izmeri, v kakršni so bile odmerjene v dosedanjih učnih načrtih ure nemškemu pouku na slovenskih šolah.

Kamniška železnica. Poverjenišvo za promet je pred nekaj dnevi v Slov. Narodu objavilo, da za sedaj vsled pomanjkanja olja za stroje ni mogoče vpeljati več vlakov na tej progi. Pripoznamo težave, ki ovirajo promet! Umestno in nujno potrebno pa bi bilo, da se vsaki garnituri priklopita se najmanj 2 osebna voza. To se bo menda lahko brez težav izvedlo! Pričakujemo, da se temu nedostatku čimprej odpomore.

Za srbsko siročad je darovalo pet rodoljubov z dežele K 50.— v zahvalo za prijazni sprejem v Narodnem domu na umetniško noč. Ker so bili premalo frakarski, so morali takoj zapustiti veselico.

Danes izide prvi del izbranih spisov Valentina Vodnika. Cena knjigi I K, po pošti I K 20 vin. Za naročnike »Jugoslavije« tudi po pošti I K. Knjiga se dobi v našem upravištvu na Marijinem trgu št. 8. Slovenci, proslavimo spomin 100 letnice Vodnikove smrti v tem, da ga spoznamo v njegovih delih!

Gostilničarje in kavarnarje se na novo opozarja, da ima policija strogo nalogo, prestopke policijske ure najstrožje kaznovati. V izogib škode naj torej vsakdo gleda na točnost glede policijske ure.

Kopalisce pri Slonu v Ljubljani je zaprto, ker se je pokvaril kotel. Lastnika za sedaj ne moreta dobiti nikjer drugega kotla.

Sankanje na Drenikovem vrhu. Opozarja se, da prehod čez Drenikov vrh ni dovoljen. Tudi sankanje in smučanje se ne more na tem posestvu dovoliti, ker sankarji poškodijo mlada sadna drevesa, katerih se oklepajo in jih tako lomijo. Napise, da je pot zaprta in ograjo so zlikovci že nešteto-krat razbili. Vljudno prosimo, da se privatna last vsaj namenoma ne poškoduje. Dotični gospod, ki je tkano rokavico izgubil, jo lahko sprejme pri polkovniku Drenik, Franca Jožefa cesta št. 16.

Prebivalci Hranilniške ceste zahtevamo, da se odstranijo barake, stoječe na novi cesti za Bežigradom. Cesta naj se razširi enakomerno do Dunajske ceste, da ne bomo v nevarnosti, posebno naši otroci pred mnogimi avtomobili, ki drve neprenehoma sem in tja. Stanje ceste niti ne omenjamo, ki je pod vsako kritiko.

Roparski umor. 4. t. m. se je peljal posestnik in gostilničar Janez Ražnik iz Dolenje vasi pri Polhovem Gradcu po deželni cesti med Kozarji in Dobravo, kjer so ga neznanji roparji ubili in oropali. Imel je pri sebi več tisoč kron denarja. Naše oblasti bodo morale nastopiti z vso strogostjo proti podivjanim delomržežem.

Pekarija Zalaznik zopet sprejema od jutri naprej kruh v peko.

Gospodarstvo.

Popis in zaznamovanje vojnega posojila in bankovcev. Pri danih razmerah, zlasti pri zadolženosti stare Avstrije, je nemogoče, da bi se mogli udeležiti likvidacije po deležu našega prebivalstva. Zato moramo skrbeti, da varujemo naše prebivalstvo z zamenjavo bankovcev Avstro-ogrske banke za nov denar naše države in s prevzetjem enega dela vojnih posojil, ki je v rokah naših sodržavljancev zlasti mladoletnih, hranilnic in občin, v kolikor bode to z ozirom na gospodarsko moč naše države mogoče. V to svrhu je na vsak način v enem kakor drugem slučaju potreben popis vseh na našem ozemlju nahajajočih se bankovcev in vsega v naših rokah se na-

hajajočega vojnega posojila. Seveda je treba obenem preprečiti uvoz bankovcev in vojnega posojila. Naše prebivalstvo naj torej pomni, da bi se vse to zgodilo le v varovanje naših lastnih koristi, vsled česar naj z zaupanjem in razumevanjem položaja podpira tako akcijo, če bi se merodajni krogi k isti odločili. Zanašamo se, da bo Narodna vlada v Belgradu tozadevno storila odločilen korak ter s tem dokazala, da hoče biti prava zaščitnica gospodarskih interesov cele Jugoslavije.

Skupna banka do konca 1919. Budimpešta, 2. januarja. (Lj. k. u.) Glasom dun. kor. urada izjavlja v listu »Pesti Hirlap« vladni komisar Ludovik Beck, da je sedaj gotovo, da bo poslovala skupna banka do konca leta 1919.

Vprašanje valute. Budimpešta, 4. januarja. (Lj. k. u.) Ogr. kor. urad poroča: Davi so se v avstro-ogrski banki nadaljevala pogajanja z jugoslovansko delegacijo. Predmet pogajanj je bilo vprašanje valute in organizacija bank.

Budimpešta, 4. januarja. (Lj. k. u.-Brezlično.) Pogajanja med ogrsko vlado in jugoslovanskimi delegati o finančnih vprašanjih so se 3. t. m. končala. Imela so samo informativni značaj. Jugoslovanski delegati so izjavili, da morajo protestirati proti nadaljnjemu izdajanju bankovcev ter da bodo v varstvo jugoslovanskih interesov odposlali v Avstro-ogrsko banko stalno vladno komisijo. Jugoslovanska država obdrži za sedaj še kronsko valuto, vendar pa onemogočuje uvoz kronskih bankovcev. Jugoslovanska komisija je včeraj odpotovala na Dunaj k pogajanjem zaradi valutnega vprašanja.

Na občnem zboru Gospodarske zveze v Ljubljani dne 23. decembra 1918 se je sklenilo sledeče: 1.) Želja zadruharjev, naj se razmerje med zadružništvom in Kmetijsko družbo pravilno uredi, da prevzame Kmetijska družba tehnično poučni del stanovske samopomoči kmečkoga stanu, zadružništvo za trgovsko gospodarske posle, je jako stara. Že 27. junija 1905 je prvi občni zbor Gospodarske zveze sklenil resolucijo v tem smislu. Podobne želje so se izražale na mnogobrojnih zadružnih zbiorih in sestankih. Da se to vprašanje kljub temu do danes ni rešilo, je iskati vzroka v političnih razmerah. Ker so politične zapreke sedaj odpadle, je letošnji občni zbor Gospodarske zveze zopet soglasno za to, da se ta zadeva končno reši v zadružnem smislu. 2.) Člani Gospodarske zveze so z zanimanjem zasledovali delo za koncentracijo zadružništva v novejšem času. Mnenju, ki se je splošno zavzemalo, da slovensko zadružništvo potrebuje skupne blagovne nabavne centrale, se pridružuje Gospodarska zveza popolnoma in bo naloge, ki jo v tem oziru zadenejo kot najmočnejšo slovensko zadružno blagovno centralo, z veseljem izpolnila in vse storila, da se koncentracija pospeši in splošno odobravana misel realizira.

Zadnje vesti.

Naša severna fronta.

Uradna poročila.

Ljubljana, 6. prosinca. (Lj. k. u.) ob pol sedmih zvečer: Na Štajerskem je položaj neizpremenjen. — Na Koroškem so Nemci včeraj popoldan po hudem boju zasedli Podklošter in prodrli proti Področici. Danes jutraj so Nemci napadli Področico. Odbili smo jih, Opoldne so svoj napad obnovili z artiljerijo. Boj še traja. Predor skozi Karavanke med Področico in Jesenicami je v naših rokah. Nemške izgube so težke. Na naši strani je — kolikor je dosedaj znano — so težko ranjeni trije častniki, lahko ranjeni trije vojaki.

Nemško poročilo o padcu Podkloštra, Brnice, Marije v Zilji.

Celovec, 6. januarja. (Lj. k. u.) Dun. kor. urad poroča: Nemško vrhovno poveljstvo na Koroškem javlja: Da preprečijo nadaljno rovarjenje ju-

goslovanskih čet je dne 5. t. m. ob osmih zjutraj en bataljon Narodne obrane (Volkswehr), ojačen po kmetih iz Ziljske doline, napadel Podklošter in se po ljutem boju polastil kraja. Ob polu desetih smo zasedli Brnco. Tekom popoldneva je zavzel bataljon — narodne obrane Marijo Ziljsko planoto in napredoval do črte Vognje Polje — Ločane. V noči od 5. na 6. t. m. je en bataljon narodne obrane pri Vrbi prekoračil Dravo in zasedel mostišče Reka — Mala gora, južno-zapadno od Rožeka. Jugoslovansko posadko v Rožeku smo po srditem boju ujeli in jo z ujetniki iz Podkloštra odvedli v Celovec.

Boji za Področico. — Karavanski predor v naših rokah.

Ljubljana, 6. januarja. (K.k.u.) Danes zvečer je bilo izdano o bojih na Koroškem naslednje situacijsko poročilo: Južno od Beljaka po Ziljski dolini prodirajoč proti zapadu, so Nemci včeraj zjutraj napadli jugoslovanske postojanke pri Podkloštru in so ta kraj po hudem, večurnem boju zasedli. Podklošterska maloštevilna jugoslovanska posadka se je bila skoro do zadnjega moža. Šestkratna sovražna premoč je našo hrabro posadko ranila ali zajela, kar jo je ostalo, se je umaknilo na Borovlje. Danes so Nemci napadli Področico. Napad smo zavrnil. Iz vojaških razlogov pa smo čete umaknili na višave južno od kolodvora. Sovražnik je tudi te naše postojanke napadel z močno artiljerijo. Doslej sovražni napad zaradi hrabre brambe naših mož ni mogel doseči uspehov. Predor Jesenice — Področica skozi Karavanke je v naših rokah. Telefonska zveza med Področico in Borovljami je prekinjena.

Velikanske protitalijanske demonstracije v Zagrebu.

Zagreb, 6. prosinca. (Izv. por.) Na poziv župana dr. Srkulja je bil včeraj dopoldne velikanski naroden tabor v znak protesta proti italijanskemu nasilju v zasedenih jugoslovanskih krajih. Tabora se je udeležilo nad 30.000 ljudi. Predsedoval je ban dr. Mihalović, ki je slovesno izjavil: „Mi se ne ukлонimo. Ako bodo Italijani hoteli pograbit to, kar je naše, govoril naj zopet meč.“

Tudi drugi govorniki dr. Drinković, Bukšeg, dr. Angjelinović in Spinčić so ostro protestirali proti italijanskemu imperijalizmu. Po končanem shodu so se razvile dostojne demonstracije proti Italiji. Impozanten je bil obhod po mestu.

Zagreb, 6. januarja. (Izv.) Tudi na današnji pravoslavni sveti večer je prišlo do velikanskih protitalijanskih demonstracij, katerih so se udeležili tudi bivši srbski vojaki.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Anton Pesek.
Tiska „Zvezna tiskarna“ v Ljubljani.

Usnjene čevlje po novih cenah v vseh oblikah in velikostih zopet razpošilja „Čevljarska zadruga“ Miren, začasno Vrbovec, p. Mozirje. Zahtevajte cenik.

Javna dražba. Dne 10. t. m. ob 10. uri dopoldne se bo prodalo 240 m modrega suknene blaga in vagon strešne opeke. Pojasnila 9. in 10. t. m. od 9.—10. ure dopoldne. Obratni urad Ljubljana, drž. kolodvor. 2—1

Abs. cand. teh. visoke šole (geodezije) želi s februarjem pripravne službe. Ima prakso iz zemljištevstva, ker je bil med vojno kot tak v vojaški službi. Cenjene ponudbe s pogoji naj se blagovolijo poslati pod „Geometer“, pošto ležeče, Kranj. 3—1

Trgovski lokal z delavnico se išče za takoj na prometnem prostoru. Naslov pove upravništvo. 10—1

Bonbone vsake vrste po zmernih cenah dobavlja redno tvrdka Fran Medica, Ljubljana, Tržaška cesta 4. Postrežba točna in solidna. 30—1

200 K nagrade dobi dotičnik, ki preskrbi mirni stranki stanovanje obstoječe iz 1 do 3 sob s kuhinjo. Naslov pove upravništvo. 2—1

Lokal za malo trgovino se išče. Ponudbe na upravništvo „Jugoslavije“ pod „Trgovina“. 3—1

Kupi se več opravnih garnitur za izlozbeno okna, event. tudi posamezne. Cenj. ponudbe na tvrdko Al. Matelič, Ljubljana, Kongresni trg 3/l.

Zatekla se je mlada zemlje-rujava psica (dakl), ki nosi znamko z imenom Ivan Grilc, Ljubljana. Pošten najditelj naj jo odda Krakovska ulica 20/l.

Izgubila se je listnica od kavarne Evropa do belgijske vojašnice z vsebino 1100 K in eno službeno legitimacijo, glasečo se na ime Bizjak Anton, policijski stražnik. Pošten najditelj naj jo odda v našem upravništvu ali pa v kavarni „Evropa“ proti dobri nagradi.

Gospod, lepe postave, z boljšim poklicem, 44 let star, se želi seznaniti z dekletom ali vdovo brez otrok, 35—45 let staro pridno hišno gospodinjico tudi brez premoženja. — Samo resne ponudbe naj se pošljejo do 15. januarja pod šifro „Simpatična“ na upravništvo „Jugoslavije“.

Mesečna soba s posebnim vvhodom se odda gospodu, ki preskrbi premog. Naslov pove upravništvo. 3—1

Kupi se hiša v središču mesta Ljubljane. Ponudbe se prosijo pod O. Šturm, Metlika.

Potrjim srcem naznanjamo, da je naš preljubi, dobri soprog, oziroma oče, gospod

Janez Ražnik

posestnik in gostilničar

dne 3. januarja t. l. med 7. in 8. uro v starosti 55 let, na deželni cesti med Kozarji in Dobravo od zlobne roke preminul.

Pogreb dragega pokojnika bo v sredo zjutraj ob 9. uri v Dvoru pri Polhovem Gradcu.

Ivana Ražnik, soproga,
Matija in Franc, sinova.
Marija, Pavla in Ivana, omežena
Plestenjak, hčere.

„Narodna knjižnica“.

Snopič 1.

Valentina Vodnika

izbrani spisi.

Cena 1 K, po pošti 1 K 20 vin.
Natisnila in založila
Zvezna tiskarna v Ljubljani.
Proslavimo spomin Valentina
Vodnika s tem, da ga spoznamo!

Naročite takoj!

JOSIP JUG

stavb. in pohištveni pleskar in ličar
v Ljubljani, Rimska cesta 16
izvršuje svoja dela še vedno s
pristnim blagom.
Izvršitev točna. Cene primerne.

Podplati, usnje

najboljše kakovosti, se dobe v večjih množinah po nizki ceni.
Naslov se izve v upravništvu.

Droži (kvas)

se dobe v sredo od 10.—11. ure
v hotelu „Slon“ pri vratarju.
— Samo v velikem. —

Najlepše darilo mladini
je povest slovenskega
dečka iz sedanje vojne

„Dore.“

Knjiga je lepo ilustrirana ter bo v mestu in na deželi vzbudila veliko zanimanje. Cena vezani knjigi je 3.50 K. Dobiva se v knjigarnah in v Zvezni tiskarni v Ljubljani, Marijin trg 8.

Petrolej kupi

Zvezna tiskarna v Ljubljani.
Ponudbe na upravništvo „Jugoslavije“,
Marijin trg 8.

Toaletno milo

„Schicht“, pravo, brez primesi, 100 gramov čiste teže, razpošilja kos po 4 K po povzetju.

A. JELENC, Tržič
na Gorenjskem.

Vlagateljice

izurjene, išče
„Zvezna tiskarna“
v Ljubljani, Stari trg 19.

Dobro staro vino

se toči čez ulico: črno liter po 11 K,
belo liter po 10 K.
Restavrac. Schmid, Gradišče 2.

Dražbeni oklic.

V sredo, 8. prosinca 1919, ob
10. uri dopoldne se bo potom
javne dražbe prodal

en vagon mila

v skladišču tvrdke „Balkan“
v Ljubljani, Dunajska cesta 33.

Naročajte „Kurenta“

ki je edini slovenski in brez dvoma najboljši jugoslovanski satirično-humoristični list. Prinaša humoreske naših najboljših pisateljev ter je bogato opremljen z risbami in karikaturami prvovrstnih slovenskih umetnikov. „Kurent“ izhaja dvakrat na mesec ter stane
za celo leto 24 K, za pol leta 12 K,
za četrt leta 6 K.

Naroča se v upravništvu „Kurenta“,
v Ljubljani, Marijin trg štev. 8.

Mast, slaninu, suho meso i salamu (Braunšvajger)

razašiljem u sve krajeve Jugoslavije u poštanskim paketima od 20 kg uz dolje naznačene cijene:

Mast. . . po 24 K po kg Suhe šunke . po 22 K po kg
Slaninu . . po 28 K po kg Salamu (Braunšv.) po 20 K po kg

la kavin nadomjestak nepakovan K 5.50 po kg.
la kavin nadomjestak u paketima 1/4 kg po K 6.50 po kg.

Novac unapried ili 50% kapare, ostatak uz pouzeće. Pakovanje (Sanduk) računam K 9.—, a poštarinu K 4.20. Kupci, koji lično dogju, mogu slobodno iz mjesta kao i preko granice Hrvatske svaku količino sa sobom poneti. 46 20—13

J. Gigović, tvornica suhomesnate robe i masti,
Nova Gradiška, Slavonija.

Županstvo Polhov Gradec naznanja tužno vest, da je mnogoletni obč. svetovalec, gospod

JANEZ RAŽNIK

posestnik in gostilničar

iz Dolenje vasi pri Polhovem Gradcu, dne 4. januarja t. l. med 7. in 8. uro, v starosti 55 let, na deželni cesti med Kozarji in Dobravo preminul od zlobne roke. Bil je oropan in ubit. Pogreb bo v sredo ob 9. dop. v Dvoru pri Polh. Gradcu.

Polhov Gradec, dne 7. januarja 1919.

Val. Rihar, župan.